

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1Nt/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010141
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5319010141.3

Uznesenie

Okresný súd Čadca v trestnej veci obv. R.. F. W., nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom E. - M. Č.. XX, okr. Č., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania proti výroku právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 11.02.2008, sp. zn. 2T 90/2006, samosudcom JUDr. Michalom Mravcom, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.06.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného R.. F. W., nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom E., M. XX, okr. Č., na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 2 T 90/2006 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Dňa 19.04.2018 bol súdu doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v prospech odsúdeného. Návrh odôvodnil v podstate tým, že bol v konaní 2T/90/2006 neprávom odsúdený, nakoľko nemá od exmanželky vyplatený ani cent výživného. Na L. nedostal ani cent výživného, napriek tomu ho súd odsúdil za to, že ho neživil. W. má preplatené, vyplatené bolo 5.809,-€. Čo sa týka N., platil jej dobrovoľne výživné v dostatočnej výške, nasporil jej dosť finančných prostriedkov, pričom študovala a úspory jej stúpali, pričom v čase keď bol nezamestnaný a v hmotnej núdzi musel zabezpečiť v prvom rade L. štúdium, pretože N. to nepotrebovala.

V doplnenom návrhu zo dňa 09.03.2020 odsúdený uviedol, že rozhodnutie o výžive sp. zn. 5P/128/2002 zo dňa 26.09.2003, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.03.2004 neobsahuje zverenie do osobnej starostlivosti a neexistuje žiadne iné rozhodnutie o zverení, preto deti boli v starostlivosti oboch rodičov. Rozhodnutie o výživnom v tejto veci bolo neúčinné a nebolo možné na neho prihliadať ako na dôkaz, pretože jeho právoplatnosť nastala až po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode, čo považuje za skutočnosť skôr neznámu.

Zároveň je potrebné uviesť, že R.. F. W. bol nespravodlivo odsúdený, čomu nasvedčuje aj Trestný rozkaz Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/138/2011 - 626 zo dňa 30.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.02.2012, ktorým bola Z. W. uznaná vinnou, že v trestnom konaní pred súdom, po zloženej prísahy uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a takú okolnosť zamlčala, čím spáchala prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Trestného zákona. Čo sa týka poškodenej N. W., odsúdený má za to, že pred vyšetrovateľom ako aj pred samotným súdom vedome a úmyselne zamlčala tú skutočnosť, že jej odsúdený nasporil dostatok finančných prostriedkov, pričom ide o finančnú čiastku podstatne vyššiu ako je uvedené v Rozsudku 2T/90/2006 zo dňa 11.02.2008

K návrhu pripojil výpis z účtu N.I. W. k 18.03.2008.

Prvostupňový súd odsúdeného uznal za vinného zo žalovaného skutku a uložil mu podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok.

Pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Z vykonaného dokazovania, konkrétne z výpovedí odsúdeného InQ., ako aj prečítaných listinných dôkazov mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

Odsúdený R.. F. W. zotrval na podanom návrhu, žiadal návrhu na povolenie obnovy konania vyhovieť, poukazujúc, že v konaní 2T/90/2006 mu nebolo umožnené klásť otázky N. W.G., nebola zistená pravda, exmanželka stále klame, pravda bola úplne opačná. Od exmanželky nemá zaplatený ani cent výživného, keby N. vypovedala, bolo by sa zistilo, že jej platil dobrovoľne výživné, pričom na účte mala okolo 170.000,- Sk, čo je nová skutočnosť, ktorá nebola súdu známa. Katarína výživné nepotrebovala, nakoľko neskôr získala do vlastníctva aj rodinný dom. V roku 2010 pred ukončením štúdia mala na účte asi 7.000,- €. Rozsudok o rozvođe a určení výživného, na základe ktorého bol odsúdený v konaní 2T/90/2006 je neúčinný, a teda nemohol byť odsúdený. Nebol preukázané jeho úmysel, žeby nechcel platiť výživné, na začiatku iba on živil deti, platil byt, exmanželka sa nemohla zo svojho príjmu ani sama užiť. 18 rokov trvá táto Kočneriáda a vedome klamstvÁ exmanželky, na základe čoho žiada povoliť obnovu konania a oslobodiť vo veci 2T/90/2006.

Vedel, že má N. na účte peniaze, avšak nemal dôkaz. Výživné mal zaplatené, dokonca preplatené. N. nebola odkázaná na výživné. W., keď mu skončila vyživovacia povinnosť mal na účte okolo 6.000,- €. L. exmanželka neplatila výživné, vybielila mu účet a vymkla ho z bytu, ktorý nebol v jej osobnom vlastníctve.

Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že:

Rozsudkom okresného súdu Čadca sp. zn. 2T 90/2006 zo dňa 11.02.2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 17.06.2008 sp. zn. 1To/72/2008 bol odsúdený R.. F. W. právoplatne uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, pre skutok že:

ako otec troch detí: N. W., nar. XX.X.XXXX, mal. L. W., nar. X.X.XXXX a mal. W. W., nar. XX.X.XXXX, ktoré boli vo výchove a starostlivosti u svojej matky Z. W., bytom Č., U.. W. Č.. XXXX, úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 1.11.2003 do 11.2.2008. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp.zn. 5P 128/2002 z 26.9.2003, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline pod sp.zn. 6 CoP 4/04 prispievať mesačne spolu 4.500,- Sk na všetky tri deti a to vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí, pričom vyživovacia povinnosť mu vyplývala priamo zo Zákona o rodine. Obžalovaný takto za uvedené obdobie dlhuje k rukám Z. W. 38.500,- Sk, k rukám N. W., nar. XX.X.XXXX 47.000,- Sk a ÚPSVaR 11.000,- Sk, nakoľko úrad práce v období od 12/2005 do 10/2006 vyplácal do rodiny W. náhradné výživné na deti L.Z. a W. W. po 2.500,- Sk mesačne. Obžalovaný v dobe, keď neplatil riadne výživné, bol stále v trvalom pracovnom pomere a zárobok, ktorý dosahoval mu umožňoval platiť výživné pravidelne v plnej výške.

Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 2T 138/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.02.2012 bola Z. W.Á. právoplatne uznaná vinnou z prečinu krivej výpovede a Krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. pre skutok, že.

že dňa 22.10.2007 v čase okolo 12:30 h na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom v Čadci v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 2T 90/2006 proti obžalovanému R.. F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX, Č., v tom čase zamestnanému vo firme Il., a. s. (neskôr zmena názvu a formy zamestnávateľa na G., spol. s r. o.) stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., ktorú si neplnil voči svojim deťom oprávneným N. W., nar. XX.XX.XXXX, L. W., nar. XX.XX.XXXX a W. W., nar. 19.02.1993, za obdobie od 01.11.2003 najmenej do pojednávania pred Okresným súdom v Čadci dňa 22.10.2007, ako svedkyňa poškodená po poučení v zmysle zákonných ustanovení § 130 a § 131 Tr. poriadku a po zložení prísahy podľa § 265 ods. 2 Tr. poriadku, teda aj po poučení o význame svedeckej výpovede a o tom, že je povinná vypovedať pravdu, nič nezamľčovať a osobitne po poučení podľa § 346 Trestného zákona o trestných následkoch krivej výpovede a krivej prísahy, na otázku prokurátorky v znení „či je pravdou, že obžalovaný v dobe od 01.11.2003 do dnes prestal platiť výživné na deti“ uviedla: „on niežeby prestal, on vôbec neplatil“ a to napriek tomu, že zamestnávateľ obžalovaného, na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu v Ostrave pod

sp. zn. 90E 149/2005-19 zo dňa 16.05.2006, ktorým bol nariadený výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy, platu alebo iného príjmu, po tom ako si od W. Z. vyžiadal číslo účtu a ďalšie nevyhnutné údaje, na ktorý jej mal poukázať deponované dlžné i bežné výživné na oprávnených L. W. a W. W. a ktoré mu Z. W. zaslala prostredníctvom faxu zo VŠZP, pobočka J. dňa 18.09.2007 o 10:36 h, Z. W. ako matke a zástupkyňi oprávnených dňa 18.09.2007 odoslal na jej účet číslo XXXXXXXX/XXXX vedený v OTP Banka Slovensko uvedené dlžné i bežné výživné vo výške 125.000,-- Sk, čím podľa správy od zamestnávateľa na výživnom voči oprávneným L. W. a W. W. k dátumu odoslania už nebol žiadny dlh a taktiež zamestnávateľ naďalej na uvedené číslo účtu pravidelne mesačne odosiela Z. W. výživné v sume 2.500,-- Sk na oprávnených L. W. a W.F. W., čím Z. W. ako svedkyňa - poškodená po zložení prísahy v trestnom konaní pred súdom uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a zároveň takúto okolnosť zamlčala, pričom tieto okolnosti majúce podstatný význam pre rozhodnutie neuviedla ani dňa 11.02.2008 okolo 11:30 h na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom v Čadci vo vyššie uvedenom trestnom konaní, na ktorom sa zúčastnila v procesnom postavení svedkyne - poškodenej, v dôsledku čoho bol R.. F. W. rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp. zn. 2T 90/2006 zo dňa 11.02.2008 uznaný za vinného, že ako otec troch detí: N. W., nar. XX.XX.XXXX, L. W., nar. XX.XX.XXXX a W. W., nar. XX.XX.XXXX, ktoré boli v starostlivosti a výchove svojej matky Z. W., úmyselne a riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 01.11.2003 do 11.02.2008, pričom za uvedené obdobie dlhoval k rukám Z. W. sumu 38.500,-- Sk, k rukám N. W. sumu 47.000,-- Sk a ÚPSVaR 11.000,-- Sk a súčasne bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na trest OS vo výmere 6 mesiacov podmienene so skúšobnou dobou 1 rok, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.06.2008, kedy Krajský súd v Žiline svojím uznesením pod sp. zn. 1To/72/2008-222 zamietol odvolanie obžalovaného R.. F. W. proti vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu v Čadci.

Podľa výpisu z účtu Prvej stavebnej sporiteľne č. XXXXXXXX za rok 2005 W. N. mala k 31.12.2005 na účte 79.776,50 Sk.

Podľa výpisu z účtu Prvej stavebnej sporiteľne č. XXXXXXXX X X N. W. mala k 18.03.2008 na účte 172 501,50 Sk.

Uznesením zo dňa 23.12.2015 sp. zn. 1Nt/3/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2Tos/46/2015 zo dňa 15.06.2016 Okresný súd zamietol návrh odsúdeného na povolenie konania vo veci Okresného súdu Čadca vedeného pod sp. zn. 2T/90/2006 zo dňa 11.02.2008.

Prokurátor navrhol návrh o povolenie obnovy konania odsúdeného zamietnuť, nakoľko neboli zistené nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by obnovu konania odôvodňovali. Všetky dôkazy a skutočnosti, ktoré tu dnes odzneli, boli vykonané v konaní 1Nt/3/2014 a zo všetkými sa súd vysporiadal.

Obhajca odsúdeného navrhol žiadosť odsúdeného o povolenie obnovy konania vyhovieť. Rozsudok o rozvode manželstva bol vadný, nakoľko obligatórne je z rozvodom spojené aj rozhodovanie o úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Pokiaľ bolo aj nejaké rozhodnutie, pokiaľ boli ešte manželia, musí sa to rozhodnúť i pri rozvode, nemôže byť odsúdený na základe rozsudku, ktorý má vadu. Bolo preukázané, že prispieval na výživu malol. detí, nakoľko žili v spoločnej domácnosti. Dcéra N. mala na účte okolo 170.000,- Sk, ktorý jej zriadil odsúdený a na tento aj prispieval. V roku 2005 mala takmer 80.000,- na účte, za rok od dovŕšenia plnoletosti nemohla získať takéto peniaze. Takto zabezpečené dieťa výživné nepotrebuje. Poukázal tiež na nekorektné správanie matky, ktorá zamlčala výživné, ktoré jej bolo zaplatené, za čo bola aj odsúdená pre krivú výpoveď. Súd nezabezpečil ochranu práv odsúdeného tak, ako mal. Bolo preukázané, že deti živil.

Odsúdený navrhol povoliť obnovu konania, poukazujúc na to, že nie je pravdou, že sa súd vysporiadal zo všetkými dôkazmi v konaní 1Nt/3/2014, súd sa nevysporiadal s tým, že mu nebolo povolené klásť otázky. Obnova konania sa týka 2T/90/2006, pritom poukazuje, že tento súd v dvoch konaniach rozhodol rozdielne o tom, čo rozhoduje o výživnom.

Podľa § 394 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s

účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 397 ods. 2 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Súd v danej veci po oboznámení sa so spisovým materiálom na vec sa viažúceho, t.j. spisom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T 90/2006 a 2T/138/2011 a 1Nt/3/2014 výpoveďou odsúdeného a listinnými dôkazmi, dospel k záveru, že v konaní o povolenie obnovy konania neboli produkované také dôkazy, ktoré boli súdu v pôvodnom konaní neznáme, je na mieste postup súdu v zmysle cit. ust. § 399 ods. 2 Tr. por., súd teda návrh na povolenie obnovy konania zamietol, nezistiac, dôvod na povolenie obnovy konania, nakoľko dôkazy, ktoré v tomto konaní produkované sami o sebe ani v spojení s inými dôkazmi, ktoré boli súdu známe v pôvodnom konaní neodôvodňujú iné rozhodnutie o vine, resp. treste.

V základnom konaní však mal súd spoľahlivo preukázané, že odsúdený neplnil výživné na dcéru N. vo výške v akej plniť výživné mal. Uvedenú skutočnosť v konaní 1Nt/3/2014 potvrdila svedkyňa N.Í. W., ktorá výslovne uviedla, že odsúdený jej neplatil výživné v plnej výške. Ak aj neskôr odsúdený tvrdil, čo bolo aj v konaní 2T/138/2011 preukázané, že Z. W., ako osobe oprávnenej bolo vyplatené výživné z časti uhradené, nemal uhradené výživné na dcéru N., čo v konaní pred súdom potvrdila samotná N. W..

Pokiaľ ide o námietku odsúdeného, že nemal možnosť vyjadriť sa pred súdom a súd sa ho neopýtal, resp. ho nevyzval na oznámenie, či má alebo nemá uhradené výživné, súd poukazuje na skutočnosť, že odsúdený bol prítomný na hlavnom pojednávaní, kedy bol vyhlásený rozsudok vo veci 2T/90/2009, dňa 11.2.2008, pričom bol poučený o možnosti uplatnenia inštitútu účinnej ľútosti.

V konaní o povolení obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia a nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Súd v konaní nezistil nové dôkazy, ktoré by mohli mať za následok iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného nepovažuje, nakoľko vina odsúdeného bola v základnom konaní jednoznačne preukázaná inými dôkazmi, a to jednak výpoveďou svedkov - Z. W., W. W. F. N. W.. Bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že odsúdený ako otec troch detí: N. W., nar. XX.X.XXXX, mal. L. W., nar. X.X.XXXX a mal. W. W., nar. XX.X.XXXX, ktoré boli vo výchove a starostlivosti u svojej matky Z. W., bytom Č., U.. W. Č.. XXXX, úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 1.11.2003 do 11.2.2008. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp.zn. 5P 128/2002 z 26.9.2003, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline pod sp.zn. 6 CoP 4/04 prispievať mesačne spolu 4.500,- Sk na všetky tri deti a to vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí, pričom vyživovacia povinnosť mu vyplývala priamo zo Zákona o rodine. Obžalovaný takto za uvedené obdobie dlhuje k rukám Z. W. 38.500,- Sk, k rukám N. W., nar. XX.X.XXXX 47.000,- Sk a ÚPSVaR 11.000,- Sk, nakoľko úrad práce v období od 12/2005 do 10/2006 vyplácal do rodiny W. náhradné výživné na deti L.Z. a W. W. po 2.500,- Sk mesačne. Obžalovaný v dobe, keď neplatil riadne výživné, bol stále v trvalom pracovnom pomere a zárobok, ktorý dosahoval mu umožňoval platiť výživné pravidelne v plnej výške,

Odsúdený svojim návrhom na obnovu konania principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, čo je iste v intenciách jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým obnova konania je. Tento inštitút je striktné viazaný na preukázanie nových, skôr neznámych dôkazov, čo v rozhodovanej veci sa nestalo realitou.

Podľa názoru súdu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, zákonné predpoklady pre povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/90/2006 naplnené neboli, nakoľko

nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine.

O obdobnom návrhu už súd rozhodoval v konaní 1Nt/3/2014, v ktorom návrh na obnovu konania zamietol a po podaní sťažnosti odsúdeným, uznesenie potvrdil aj Krajský súd uznesením 2Tos/46/2015 zo dňa 15.6.2016. V uvedenom konaní boli vykonané všetky dôkazy, ktoré odsúdený navrhol aj v tomto konaní a vykonaným dokazovaním nebolo preukázaná existencia nových, súdu skôr neznámych dôkazov a ktoré by samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Z uvedeného dôvodu s poukazom na všetky uvádzané skutočnosti súd návrh Ing. F. W. na povolenie obnovy konania zamietol aj z dôvodu, že o takmer rovnakom návrhu odsúdeného už bolo súdom rozhodnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť v lehote do 3 dní od jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Žiline.